

משנה - גיטין

• [פרק א](#) • [פרק ב](#) • [פרק ג](#) • [פרק ד](#) • [פרק ה](#) • [פרק ו](#) • [פרק ז](#) • [פרק ח](#) • [פרק ט](#)

פרק א

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#)

פרק ב

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)

פרק ג

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#)

פרק ד

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#) [משנה ט](#)

פרק ה

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#) [משנה ט](#)

פרק ו

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)

פרק ז

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#) [משנה ט](#)

פרק ח

משנה א משנה ב משנה ג משנה ד משנה ה משנה ו משנה ז
משנה ח משנה ט משנה י

פרק ט

משנה א משנה ב משנה ג משנה ד משנה ה משנה ו משנה ז
משנה ח משנה ט משנה י

א

פרק

א

משנה

-

א

פרק

המביא גט {א} ממדינת הים, צריך שיאמר, בפני נכתב ובפני נחתם. רבן גמליאל אומר, אף המביא מן הרקס ומן החגר {ז}. רבי אליעזר אומר, אפלו מכפר לוידים {ח} ללוד. וחקמים אומרים, אינו צריך שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם, אלא המביא ממדינת הים והמוליך {ט}. והמביא ממדינה למדינה במדינת הים {י}, צריך שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם. רבן שמעון בן גמליאל אומר, אפלו מהגמוניא {יא} להגמוניא:

ב

משנה

-

א

פרק

רבי יהודה אומר, מרקס למזרח {יג}, ורקס פמזרח. מאשקלון לדרום, ואשקלון {יד} כדרום. מעכו לצפון, ועכו כצפון. רבי מאיר אומר, עכו כארץ ישראל
לגטין:

פרק א - משנה ג

הַמְבִיֵּא גִט בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֵינּוּ צָרִיךְ {טו} שְׂיֹאמֵר בְּפָנָי נִכְתָּב וּבְפָנָי נִחְתָּם. אִם יֵשׁ עָלָיו עוֹרָרִים, יִתְקַיֵּם בְּחוֹתְמָיו. הַמְבִיֵּא גִט מִמְדִּינַת הַיָּם וְאֵינּוּ יָכוֹל לֹאמֵר בְּפָנָי נִכְתָּב וּבְפָנָי נִחְתָּם, אִם יֵשׁ עָלָיו עֵדִים {כ}, יִתְקַיֵּם {כא} בְּחוֹתְמָיו:

פרק א - משנה ד

אֶחָד גָּטִי נָשִׁים וְאֶחָד שְׁחֲרוּרֵי עֲבָדִים, שְׁוֹי לְמוֹלִיד וְלַמְבִיֵּא. וְזוֹ אֶחָד {כג} מִן הַדְּרָכִים שֶׁשְׁוֹי גָּטִי נָשִׁים {כד} לְשְׁחֲרוּרֵי עֲבָדִים:

פרק א - משנה ה

כָּל גִּט {כה} שֶׁיֵּשׁ עָלָיו עַד כּוֹתֵי, פְּסוּל, חוּץ מִגָּטֵי נָשִׁים וְשְׁחֲרוּרֵי עֲבָדִים. מַעֲשֵׂה, שֶׁהֵבִיאוּ לְפָנָי רֶבֶן גְּמְלִיאֵל לְכַפֵּר עוֹתְנָאֵי גִט אִשָּׁה וְהָיוּ עֵדָיו עֵדֵי כּוֹתֵים, וְהַכְּשִׁיר. כָּל הַשְּׁטָרוֹת הָעוֹלָם בְּעֶרְכָּאוֹת שֶׁל גּוֹיִם, אֵף עַל פִּי שְׁחוֹתְמֵיהֶם גּוֹיִם, כְּשָׂרִים, חוּץ מִגָּטֵי נָשִׁים וְשְׁחֲרוּרֵי עֲבָדִים. רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר, אֵף אֵלּוּ {לא} כְּשָׂרִין, לֹא הִזְכְּרוּ אֶלָּא בְּזִמְן שֶׁנַּעֲשׂוּ בְּהִדְיוּט:

פרק א - משנה ו

הַאוֹמֵר, תּוֹן גִּט זֶה לְאִשְׁתִּי וְשִׁטֵּר שְׁחֲרוּר זֶה לְעֲבָדִי, אִם רָצָה לְחֹזֵר בְּשִׁנְיָהּ, יִחְזֹר, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֻכְמֵים אוֹמְרִים, בְּגָטֵי נָשִׁים, אֲבָל לֹא בְּשְׁחֲרוּרֵי עֲבָדִים, לְפִי שֶׁזָּכִין לְאָדָם שֶׁלֹּא בְּפָנָיו וְאֵין חֲבִין לוֹ אֶלָּא בְּפָנָיו. שְׂאֵם יִרְצָה שֶׁלֹּא {לב} לְזוֹן אֶת עֲבָדוֹ, רָשָׁאֵי. וְשֶׁלֹּא לְזוֹן אֶת אִשְׁתּוֹ, אֵינּוּ רָשָׁאֵי. אָמַר לָהֶם, וְהָרִי הוּא פּוֹסֵל אֶת עֲבָדוֹ מִן הַתְּרוּמָה {לד} כְּשֵׁם שֶׁהוּא פּוֹסֵל אֶת

אָשְׁתּוֹ. אָמְרוּ לוֹ, מִפְּנֵי שֶׁהוּא קִנְיָנוּ. הָאוֹמֵר, תָּנּוּ {לו} גַּט זֶה לְאִשְׁתִּי, וְשֹׁטֵר
שְׁחָרוּר זֶה לְעֶבְדִּי, וּמֵת, לֹא יִתְּנוּ לְאַחֵר מִיָּתָהּ. תָּנּוּ מָנָה לְאִישׁ פְּלוֹנִי, וּמֵת,
יִתְּנוּ לְאַחֵר מִיָּתָהּ:

פרק ב

פרק ב - משנה א

הַמְּבִיא גֵט מִמְּדִינַת הַיָּם וְאָמַר, בְּפָנַי נִכְתָּב אֲבָל לֹא בְּפָנַי נִחְתָּם, בְּפָנַי נִחְתָּם
אֲבָל לֹא בְּפָנַי נִכְתָּב, בְּפָנַי נִכְתָּב כִּלּוֹ וּבְפָנַי נִחְתָּם חֲצִי, בְּפָנַי נִכְתָּב חֲצִי
וּבְפָנַי נִחְתָּם כִּלּוֹ, פְּסוּל. אֶחָד אוֹמֵר בְּפָנַי נִכְתָּב, וְאֶחָד אוֹמֵר בְּפָנַי נִחְתָּם,
פְּסוּל. שְׁנַיִם אוֹמְרִים בְּפָנַי נִכְתָּב, וְאֶחָד {ד} אוֹמֵר בְּפָנַי נִחְתָּם, פְּסוּל. וְרַבִּי
יְהוּדָה מְכַשֵּׁיר {ו}. אֶחָד אוֹמֵר בְּפָנַי נִכְתָּב, וְשְׁנַיִם אוֹמְרִים בְּפָנַי נִחְתָּם,
כָּשֵׁר {ז}:

פרק ב - משנה ב

נִכְתָּב בַּיּוֹם וְנִחְתָּם בַּיּוֹם, בְּלַיְלָה וְנִחְתָּם בְּלַיְלָה, בְּלַיְלָה וְנִחְתָּם בַּיּוֹם, כָּשֵׁר.
בַּיּוֹם וְנִחְתָּם בְּלַיְלָה, פְּסוּל. רַבִּי שְׁמַעוֹן מְכַשֵּׁיר, שֶׁהֵיחָה רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר,
כָּל הַגִּטִּין שֶׁנִּכְתְּבוּ בַּיּוֹם וְנִחְתְּמוּ בְּלַיְלָה, פְּסוּלִין, חוּץ מִגִּטֵי נָשִׁים:

פרק ב - משנה ג

בְּכָל כּוֹתָבִין, בְּדִיו, בְּסֵם, בְּסִקְרָא, וּבְקוֹמוֹס, וּבְקִנְיָנוֹתוֹם, וּבְכָל דְּבַר שֶׁהוּא

שֶׁל קִיּוּמָא {יא}. אִין כּוֹתְבִין לֹא בְּמִשְׁקִים, וְלֹא בְּמֵי פְרוֹת, וְלֹא בְּכָל דְּבַר שְׂאִינוּ מִתְקִים. עַל הַכֹּל כּוֹתְבִין, עַל הָעֵלָה שֶׁל זֵית {יב}, וְעַל הַקָּרוֹן שֶׁל פְּרָה, וְנוֹתֵן לָהּ אֶת הַפְּרָה, עַל יַד שֶׁל עֶבֶד, וְנוֹתֵן לָהּ אֶת הָעֶבֶד. רַבִּי יוֹסִי הַגִּלְגִּילִי אוֹמֵר, אִין כּוֹתְבִין לֹא עַל דְּבַר שְׂיֵשׁ בּוֹ רוּחַ חַיִּים, וְלֹא עַל הָאֶכְלִין:

פרק ב - משנה ד

אִין כּוֹתְבִין בְּמַחְבֵּר לְקַרְקַע. כְּתָבוּ בְּמַחְבֵּר, תִּלְשׁוּ וְחִתְמוּ וְנִתְּנוּ לָהּ, כְּשֶׁר. רַבִּי יְהוּדָה פּוֹסֵל, עַד שֶׁתֵּהָא כְּתִיבְתוּ וְחִתִּימְתוּ בְּתִלוּשׁ. רַבִּי יְהוּדָה בֵּן בְּתִירָא אוֹמֵר, אִין כּוֹתְבִין לֹא עַל הַנֶּזֶר הַמְּחוּק וְלֹא עַל הַדְּפִתְרָא, מִפְּנֵי שֶׁהוּא יָכוֹל לְהִזְדַּיֵּף. וְחַכְמִים מְכַשְׂרִין {יט}:

פרק ב - משנה ה

הַכֹּל כְּשֶׁרִין לְכַתֵּב אֶת הַגֵּט, אֶפְלוּ חֲרַשׁ, שׁוֹטָה וְקָטָן. הָאִשָּׁה כּוֹתֶבֶת אֶת גֵּטָה {כג}, וְהָאִישׁ כּוֹתֵב אֶת שׁוֹבְרוֹ {כד}, שְׂאִין קִיוִם הַגֵּט אֶלָּא בְּחוֹתְמֵיו {כה}. הַכֹּל כְּשֶׁרִין לְהַבִּיא אֶת הַגֵּט, חוּץ מִחֲרַשׁ, שׁוֹטָה וְקָטָן וְסוּמָא וְנִכְרִי:

פרק ב - משנה ו

קִבֵּל הַקָּטָן {כח} וְהַגְדִּיל, חֲרַשׁ וְנִתְּפַקַח, סוּמָא וְנִתְּפַתַח, שׁוֹטָה וְנִשְׁתַּפָּה, נִכְרִי וְנִתְּגִיר, פְּסוּל. אֲבָל פִּקַּח וְנִתְּחַרַשׁ וְחִזֵּר וְנִתְּפַקַח, פְּתוּיָם וְנִסְתַּמָּא וְחִזֵּר וְנִתְּפַתַח, שְׂפוּי וְנִשְׁתַּטָּה וְחִזֵּר וְנִשְׁתַּפָּה, כְּשֶׁר. זֶה הַכֹּל, כָּל שֶׁתַּחֲלָתוּ וְסוּפוּ בְּדַעַת {ל}, כְּשֶׁר:

פרק ב - משנה ז

אף הנשים שאינן נאמנות לומר מת בעלה, נאמנות **לא** להביא את גטה, חמותה ובת חמותה וצרתה ויבמתה ובת בעלה. מה בין גט למיתה, שהכתב מוכיח. האשה עצמה מביאה את גטה, ובלבד שהיא צריכה לומר, בְּפָנַי נִכְתַּב וּבְפָנַי נִחְתָּם:

פרק ג

פרק ג - משנה א

כל גט שנכתב שלא לשום אשה, פסול. כיצד. היה עובר בשוק ושמע קול סופרים מקרין, איש פלוני מגרש את פלונית ממקום פלוני, ואמר, זה שמי וזה שם אשתי, פסול לגרש בו **א**. יתר מכן, כתב לגרש בו את אשתו ונמלך, מצאו בו עירו ואמר לו, שמי כשמה ושם אשתי כשם אשתך, פסול לגרש בו. יתר מכן, היו לו שתי נשים ושמותיהן שוות, כתב לגרש בו את הגדולה, לא יגרש בו את הקטנה. יתר מכן, אמר ללבן, כתב לאיזו שארצה אגרש, פסול לגרש בו:

פרק ג - משנה ב

הכותב טפסי גטין, צריך שיניח מקום **ג** האיש ומקום האשה ומקום הזמן. שטרי מלוה, צריך שיניח מקום המלוה, מקום הלוח, מקום המעות ומקום הזמן. שטרי מקח, צריך שיניח מקום הלוקח ומקום המוכר ומקום המעות ומקום השדה ומקום הזמן, מפני התקנה. רבי יהודה פוסל בכלן. רבי אלעזר מכשיר בכלן, חוץ מגיטי נשים **ה**, שנאמר (דברים כד) וכתב לה,

---

פרק ג - משנה ג

הַמְבִיֵא גַט וְאֵבֶד הַיָּמֵנוּ, מִצָּאוֹ לְאַלְתֵּר, כָּשֶׁר. וְאִם לָאוּ, פָּסוּל. מִצָּאוֹ
בְּחִפְיָסָה אוֹ בְּדִלְסָקָמָא, אִם מִכִּירוֹ, כָּשֶׁר. הַמְבִיֵא גַט וְהֵנִיחוֹ זָקֵן אוֹ חוֹלָה
[יג], נוֹתְנוֹ לָהּ בְּחִזְקָת [יד] שֶׁהוּא קָיָם. בֵּת יִשְׂרָאֵל [טו] הִנְשׂוּאָה לְכַהֵן וְהִלְךְ
בְּעֵלָה לְמַדִּינַת הַיָּם, אוֹכֶלֶת בְּתֵרוּמָה בְּחִזְקָת שֶׁהוּא קָיָם. הַשּׁוֹלַח [טז]
חֲטָאתוֹ מִמַּדִּינַת הַיָּם, מִקְרִיבִין [יז] אוֹתָהּ בְּחִזְקָת שֶׁהוּא קָיָם:

פרק ג - משנה ד

שְׁלֶשֶׁה דְּבָרִים אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן פְּרָטָא לְפָנָי חֲכָמִים וְקִיְמוּ אֶת דְּבָרָיו.
עַל עֵיר שֶׁהִקִּיפָה פְּרָקוּם, וְעַל הַסְּפִינָה הַמְטָרֶפֶת בַּיָּם, וְעַל הַיּוֹצֵא לְדוֹן, שֶׁהוּן
בְּחִזְקָת קִיּוּמִין. אָבֵל עֵיר שֶׁכָּבְשָׁה פְּרָקוּם, וְסַפִּינָה שֶׁאֲבָדָה בַּיָּם, וְהַיּוֹצֵא
לְהַרְג [יט], נוֹתְנִין עֲלֵיהֶן חֲמָרֵי חַיִּים וְחֲמָרֵי מֵתִים, בֵּת יִשְׂרָאֵל לְכַהֵן, וּבֵת
כַּהֵן לְיִשְׂרָאֵל, לֹא תֹאכַל בְּתֵרוּמָה [כ]:

פרק ג - משנה ה

הַמְבִיֵא גַט בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל וְחָלָה, הָרִי זֶה מְשַׁלְּחוֹ בְּיַד אַחֵר [כא]. וְאִם אָמַר
לוֹ טַל לִי הַיָּמָנָה חִפָּץ פְּלוּנִי, לֹא יִשְׁלַחֵנוּ בְּיַד אַחֵר, שְׂאִין רְצוּנוֹ שְׂיֵהָא
פְּקֻדוֹנוֹ בְּיַד אַחֵר:

פרק ג - משנה ו

הַמְבִיֵא גַט מִמַּדִּינַת הַיָּם וְחָלָה, עוֹשֶׂה בֵּית דִּין וּמְשַׁלְּחוֹ, וְאוֹמֵר לְפָנֵיהֶם,
בְּפָנַי נִכְתָּב וּבְפָנַי נִחְתָּם. וְאִין שְׁלִיחַ אַחֲרוֹן צָרִיד שְׂיֵאמַר בְּפָנַי נִכְתָּב וּבְפָנַי

נחֲתָם, אֶלָּא אוֹמֵר, שְׁלִיחַ בֵּית דִּין אֲנִי:

פרק ג - משנה ז

הַמְלִיחַ מְעוֹת אֶת הַכֹּהֵן וְאֶת הַלֵּוִי וְאֶת הָעֲנִי לְהִיּוֹת מִפְּרִישׁ עֲלֵיהֶן מִחֻלְקוֹ, מִפְּרִישׁ עֲלֵיהֶן בְּחֻזְקַת שְׁהוֹן קִיָּמִין, וְאִינוֹ חוֹשֵׁשׁ שְׂמָא מֵת הַכֹּהֵן אוֹ הַלֵּוִי אוֹ הָעֲשִׂיר הָעֲנִי. מֵתוֹ, צָרִיךְ לְטַל רְשׁוּת מִן הַיּוֹרְשִׁין. אִם הֵלֵךְ בְּפָנֵי בֵּית דִּין {כו}, אִינוֹ צָרִיךְ לְטַל {כז} רְשׁוּת מִן הַיּוֹרְשִׁים:

פרק ג - משנה ח

הַמְנִיחַ פְּרוֹת לְהִיּוֹת מִפְּרִישׁ עֲלֵיהֶן תְּרוּמָה וּמַעֲשָׂרוֹת, מְעוֹת לְהִיּוֹת מִפְּרִישׁ {כח} עֲלֵיהֶן מַעֲשֵׂר שְׁנִי, מִפְּרִישׁ עֲלֵיהֶן בְּחֻזְקַת שְׁהוֹן קִיָּמִין. אִם אָבְדוּ, הָרִי זֶה חוֹשֵׁשׁ מֵעֵת לְעֵת, דְּבָרֵי רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן שְׁמוּעַ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, בְּשִׁלְשָׁה פְּרָקִים בּוֹדְקִין אֶת הַיּוֹ, בְּקָדִים {ל} שֶׁל מוֹצָאֵי הַחֵג, וּבְהוֹצָאת סְמִדָּר {לא}, וּבְשִׁעֵת כְּנִיסַת מִים בְּבִסָּר:

פרק ד

פרק ד - משנה א

הַשּׁוֹלַח גִּט לְאִשְׁתּוֹ וְהִגִּיעַ בְּשִׁלְיָהּ, אוֹ שֶׁשָּׁלַח {א} אַחֲרָיו שְׁלִיחַ וְאָמַר לוֹ, גִּט שְׁנַתְתִּי לָךְ בְּטַל הוּא, הָרִי זֶה בְּטַל. קָדָם {ב} אֶצֶל אִשְׁתּוֹ אוֹ שֶׁשָּׁלַח אֶצְלָה שְׁלִיחַ {ג} וְאָמַר לָהּ, גִּט שֶׁשָּׁלַחְתִּי לָיְךְ בְּטַל הוּא, הָרִי זֶה בְּטַל. אִם מִשְׁהִגִּיעַ

גט לידה, שוב אינו יכול לבטלו:

פרק ד - משנה ב

בראשונה היה עושה בית דין במקום אחר ומבטלו. התקין רבן גמליאל הזקן שלא יהו עושין כן, מפני תקון העולם. בראשונה היה משנה שמו ושמה, שם עירו ושם עירה. והתקין רבן גמליאל הזקן שיהא כותב, איש פלוני וכל שם שיש לו, אשה פלונית וכל שום שיש לה, מפני תקון העולם:

פרק ד - משנה ג

אין אלמנה נפרעת (ו) מנכסי יתומים אלא בשבועה. נמנעו (ז) מלהשביעה, התקין רבן גמליאל הזקן שתהא נודרת ליתומים כל מה שירצו, וגובה כתבתה. העדים חותמין על הגט, מפני תקון (יב) העולם. הלל התקין פרוזבול מפני תקון העולם:

פרק ד - משנה ד

עבד שנשפה ופדאוהו, אם לשום עבד, ישתעבד. אם לשום בן חורין, לא ישתעבד. רבן שמעון בן גמליאל אומר, בין כף ובין כף ישתעבד (טו). עבד שעשאו רבו אפותיקי לאחרים ושחררו, שורת הדין, אין העבד חייב כלום. אלא מפני תקון העולם, כופין את רבו ועושה אותו בן חורין, וכותב שטר על דמיו. רבן שמעון בן גמליאל אומר, אינו כותב אלא משחרר:

פרק ד - משנה ה

מי שחָצִי עֶבֶד וְחָצִי בֶן חוֹרִין, עוֹבֵד אֶת רַבּוֹ יוֹם אֶחָד וְאֶת עַצְמוֹ יוֹם אֶחָד, דְּבָרֵי בֵּית הַלֵּל. אָמְרוּ לָהֶם בֵּית שְׁמַאי, תִּקְנַתְּם אֶת רַבּוֹ, וְאֶת עַצְמוֹ לֹא תִקְנַתְּם. לִשְׂאָ שִׁפְחָה אִי אֶפְשָׁר **[יח]**, שֶׁכָּבֵר חָצִי בֶן חוֹרִין. בֵּת חוֹרִין אִי אֶפְשָׁר, שֶׁכָּבֵר חָצִי עֶבֶד. יִבְטַל, וְהֵלֵא לֹא נִבְרָא הָעוֹלָם אֶלָּא לְפָרְיָהּ וְלִרְבִּיָּהּ, שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה מה) לֹא תִהְיוּ **[יט]** בְּרֵאָה **[כ]**, לְשֵׁבֶת יִצְרָה. אֶלָּא מִפְּנֵי תִקּוּן הָעוֹלָם, כּוֹפִין אֶת רַבּוֹ וְעוֹשֶׂה אוֹתוֹ בֶן חוֹרִין, וְכוֹתֵב שֶׁטָרַע עַל חָצִי דָמְיוֹ. וְחִזְרוּ בֵּית הַלֵּל לְהוֹרוֹת כְּדְבָרֵי בֵּית שְׁמַאי:

פרק ד - משנה ו

הַמוֹכֵר עֶבְדוֹ לְגוֹי אוֹ לְחוֹצֵה לְאָרֶץ, יֵצֵא בֶן חוֹרִין. אֵין פּוֹדִין אֶת הַשְּׁבוּיִים יוֹתֵר עַל כְּדֵי דְמִיָּהוּן, מִפְּנֵי תִקּוּן הָעוֹלָם. וְאֵין מְבָרִיחִין אֶת הַשְּׁבוּיִין, מִפְּנֵי תִקּוּן הָעוֹלָם. רַבּוֹן שֶׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, מִפְּנֵי תִקְנַת הַשְּׁבוּיִין. וְאֵין לּוֹקְחִים סְפָרִים **[כג]**, תִּפְלִין וּמְזוּזוֹת מִן הַגּוֹיִם יוֹתֵר עַל כְּדֵי דְמִיָּהוּן, מִפְּנֵי תִקּוּן הָעוֹלָם:

פרק ד - משנה ז

הַמוֹצִיא אֶת אִשְׁתּוֹ מִשּׁוּם שֵׁם רָע, לֹא יִחְזִיר. מִשּׁוּם נֶדֶר, לֹא יִחְזִיר. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, כָּל נֶדֶר שֶׁיִּדְעוּ בּוֹ רַבִּים, לֹא יִחְזִיר. וְשֶׁלֹּא יִדְעוּ בּוֹ רַבִּים, יִחְזִיר. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר, כָּל נֶדֶר שֶׁצָּרִיךְ חֲקִירַת חֶכֶם, לֹא יִחְזִיר. וְשֶׁאֵינוֹ צָרִיךְ חֲקִירַת חֶכֶם, יִחְזִיר. אָמַר רַבִּי אֶלְיעֶזֶר, לֹא אָסְרוּ זֶה אֶלָּא מִפְּנֵי זֶה. אָמַר רַבִּי יוֹסִי בְּרַבִּי יְהוּדָה, מַעֲשֶׂה בְּצִידוֹן בְּאֶחָד שֶׁאָמַר לְאִשְׁתּוֹ, קוֹנֵם אִם אֵינִי מְגַרְשֶׁךְ, וְגִרְשָׁהּ. וְהִתִּירוּ לוֹ חֲכָמִים שֶׁיִּחְזִירָנָהּ, מִפְּנֵי תִקּוּן הָעוֹלָם:

פרק ד - משנה ח

המוציא את אשתו משום אילונית **{כט}**, רבי יהודה אומר, לא יחזיר.
ונחמרים אומרים, יחזיר. נשאת לאחר והיו לה בנים הימנו, והיא תובעת
כתבתה, אומר רבי יהודה, אומרים לה, שתיקותיך יפה לך מדבוריך:

פרק ד - משנה ט

המוכר את עצמו ואת בניו לגוי, אין פוֹדֵין אותו, אבל פוֹדֵין את הבנים
לאחר מיתת אביהן. המוכר שדהו לגוי וחזר ולקחה ממנו ישראל, הלוקח
מביא **{לד}** ממנו בכורים, מפני תקון העולם:

פרק ה

פרק ה - משנה א

הנזקין שמים להם בעדית **{א}** ובעל חוב בבנינונית, וכתבת אשה בזבורית
{ה}. רבי מאיר אומר, אף כתבת אשה בבנינונית:

פרק ה - משנה ב

אין נפרעין מנכסים משעבדים במקום שיש נכסים בני חורין, ואפלו הן
זבורית. אין נפרעין מנכסי יתומים **{ח}**, אלא מן הזבורית:

פרק ה - משנה ג

אין מוציאין לאכילת פרות ולשבח קרקעות ולמזון האשה והבנות מנכסים משעבדים, מפני תקון העולם. והמוצא מציאה, לא ישבע, מפני תקון העולם:

פרק ה - משנה ד

יתומים שסמכו אצל בעל הבית או שמנה להן אביהן [יא] אפטרופוס, חייב לעשר [יב] פרותיהן. אפטרופוס שמנהו [יג] אבי יתומים, ישבע. מנהו בית דין, לא ישבע. אבא שאול אומר, חלוף הדברים. המטמא והמדמע והמנסד בשוגג, פטור. במזיד, חייב. הכהנים שפגלו במקדש מזידין, חייבין:

פרק ה - משנה ה

העיד רבי יוחנן בן גדגדה על החרשת [יז] שהשיאה אביה, שהיא יוצאה בגט. ועל קטנה [יח] בת ישראל שנשאת לכהן, שאוכלת בתרומה, ואם מתה, בעלה יורשה [כ]. ועל המריש הגזול שבנאו בבירה, שיטל את דמיו, מפני תקנת השבים. ועל חטאת הגזולה שלא נודעה [כא] לרבים [כב], שהיא מכפרת [כג], מפני תקון המזבח:

פרק ה - משנה ו

לא היה סיקריקון ביהודה [כד] בהרוגי מלחמה. מהרוגי מלחמה ואילך, יש בה סיקריקון. כיצד. לקח מסיקריקון וחרזר ולקח מבעל הבית, מקחו בטל. מבעל הבית וחרזר ולקח מסיקריקון, מקחו קים. לקח מן האיש

וְחִזַּר וְלָקַח מִן הָאִשָּׁה, מִקְחוֹ בְטֵל. מִן הָאִשָּׁה וְחִזַּר וְלָקַח מִן הָאִישׁ, מִקְחוֹ קָיָם. זֶה מִשְׁנֵה רֵאשׁוֹנָה. בֵּית דִּין שֶׁל אַחֲרֵיהֶם אָמְרוּ, הַלּוֹקֵחַ מִסִּיקְרִיקוֹן נוֹתֵן לְבַעָלִים רְבִיעַ [כז]. אֵימָתִי [כח], בְּזִמּוֹן שְׂאִין בְּיָדוֹ לָקַח. אָבֵל יֵשׁ בְּיָדוֹ לָקַח, הֵן קוֹדֵמִין לְכָל אָדָם. רַבִּי הוֹשִׁיב בֵּית דִּין וְנִמְנֹו, שְׂאִים שֶׁהָתָה בְּפָנָי [כט] סִיקְרִיקוֹן שְׁנַיִם עֶשֶׂר חֲדָשׁ, כָּל הַקּוֹדֵם לָקַח, זֹכֶה, אָבֵל נוֹתֵן לְבַעָלִים רְבִיעַ:

פרק ה - משנה ז

חֲרַשׁ רוֹמֵז וְנִרְמֵז. וְכֵן בְּתִירָא אוֹמֵר, קוֹפֵץ וְנִקְפָּץ, בְּמִטְלָטְלִין [לא]. הַפְּעוּטוֹת, מִקְחוֹן מִקְחָ [לד] וּמִמְכָּרוֹן מִמְכָּר, בְּמִטְלָטְלִין:

פרק ה - משנה ח

וְאֵלוֹ דְּבָרִים אָמְרוּ מִפְּנֵי דְרָכֵי שְׁלוֹם. כֹּהֵן קוֹרָא רֵאשׁוֹן, וְאַחֲרָיו לְוִי וְאַחֲרָיו יִשְׂרָאֵל, מִפְּנֵי דְרָכֵי שְׁלוֹם. מְעַרְבִין בְּבֵית יֵשׁוּ, מִפְּנֵי דְרָכֵי שְׁלוֹם. בּוֹר שֶׁהוּא קְרוֹב לְאַמָּה, מִתְמַלֵּא רֵאשׁוֹן, מִפְּנֵי דְרָכֵי שְׁלוֹם. מְצוּדוֹת חֲזִיה וְעוֹפוֹת וְדָגִים יֵשׁ בְּהֶם מְשׁוּם גָּזֵל, מִפְּנֵי דְרָכֵי שְׁלוֹם. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, גָּזֵל גָּמוֹר. מְצִיאַת חֲרַשׁ שׁוֹטָה וְקָטָן [מא], יֵשׁ בְּהֶן מְשׁוּם גָּזֵל, מִפְּנֵי דְרָכֵי שְׁלוֹם. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, גָּזֵל גָּמוֹר. עֲנִי הַמְּנַקֵּף בְּרֵאשׁ הַזֵּית, מֵה שֶׁתְּחַתּוֹ גָּזֵל, מִפְּנֵי דְרָכֵי שְׁלוֹם. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, גָּזֵל גָּמוֹר. אֵין מִמַּחֲיוֹן בְּיַד עֲנִיִּי גוֹיִם בְּלָקֵט שְׂכָחָה וּפְאָה, מִפְּנֵי דְרָכֵי שְׁלוֹם:

פרק ה - משנה ט

מִשְׁאֵלַת אִשָּׁה לְחַבְרָתָהּ הַחֲשׂוּדָה עַל הַשְּׂבִיעִית, נִפְה וּכְבָרָה וְרַחֲסִים וְתַנּוּר, אָבֵל לֹא תָבֵר וְלֹא תִטְחֹן עִמָּה. אִשְׁתְּ חֵבֵר מִשְׁאֵלַת לְאִשְׁתְּ עִם הָאֶרֶץ, נִפְה וּכְבָרָה, וּבוֹרְרַת וְטוֹחֶנֶת וּמִרְקֶדֶת עִמָּה, אָבֵל מִשְׁתַּטִּיל הַמַּיִם, לֹא תִגַּע עִמָּה, לְפִי שְׂאִין מַחֲזִיקוֹן יְדֵי עוֹבְרֵי עֲבָרָה. וְכֵלָן לֹא אָמְרוּ אֶלָּא מִפְּנֵי דְרָכֵי

שְׁלוֹם. וּמַחְזִיקֵינִי יְדֵי גוֹיִם בְּשִׁבְעֵיתִי, אָבֵל לֹא יְדֵי יִשְׂרָאֵל, וְשׂוֹאֲלֵינִי
בְּשִׁלוֹמוֹ, מִפְּנֵי דַרְכֵי שְׁלוֹם:

ו

פרק

א

משנה

-

ו

פרק

הַאֹמֵר הַתְּקַבֵּל גֵּט זֶה לְאִשְׁתִּי אוֹ הוֹלֵךְ גֵּט זֶה לְאִשְׁתִּי, אִם רָצָה לְחַזֵּר,
יִחְזַר [א]. הָאִשָּׁה שֶׁאָמְרָה, הַתְּקַבֵּל [ב] לִי גֵטִי, אִם רָצָה לְחַזֵּר, לֹא יִחְזַר.
לְפִיכָךְ [ג], אִם אָמַר לוֹ הַבַּעַל, אֵי אֶפְשִׁי שֶׁתְּקַבֵּל לָהּ אֶלֶּא הוֹלֵךְ וְתֵן לָהּ,
אִם רָצָה לְחַזֵּר, יִחְזַר [ד]. רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, אִף הָאוֹמֶרֶת טַל
לִי גֵטִי, אִם רָצָה לְחַזֵּר, לֹא יִחְזַר:

ב

משנה

-

ו

פרק

הָאִשָּׁה שֶׁאָמְרָה, הַתְּקַבֵּל [ה] לִי גֵטִי, צָרִיכָה שְׁתֵּי כֶּתִי [ו] עֲדִים, שְׁנַיִם
שְׂאוֹמְרִים בְּפָנֵינוּ אָמְרָה וְשְׁנַיִם שְׂאוֹמְרִים בְּפָנֵינוּ קִבֵּל [ז] וְקָרַע, אֶפְלוּ הֵן
[ט] הָרֵאשׁוֹנִים וְהֵן הָאַחֲרוֹנִים, אוֹ אֶחָד מֵן הָרֵאשׁוֹנִים וְאֶחָד מֵן
הָאַחֲרוֹנִים וְאֶחָד מִצְטָרֵף עִמָּהֶן. נִעְרָה הַמְאָרְסָה, הִיא וְאִבִּיהָ מְקַבְּלִין אֶת
גֵּטָהּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֵין שְׁתֵּי יְדָיִם זֹכוֹת כְּאַחַת, אֶלֶּא אִבִּיהָ מְקַבֵּל אֶת
גֵּטָהּ בְּלֶבֶד. וְכָל שְׂאִינָה יְכוּלָה לְשָׁמֵר [י] אֶת גֵּטָהּ, אִינָה יְכוּלָה לְהַתְּגַרֵּשׁ:

ג

משנה

-

ו

פרק

קִטְנָה שְׁאֵמְרָה הִתְקַבֵּל לִי גָטִי, אֵינֹו גֵט עַד שְׁיִגִיעַ גֵּט לְיָדָהּ. לְפִיכֹךְ אִם רָצָה הַבַּעַל לַחְזֹר, יַחְזֹר, שְׁאִין קֶטָן **[יא]** עוֹשֶׂה שְׁלִיחַ. אָבֵל אִם אָמַר לוֹ אֲבִיָּהּ, צָא וְהִתְקַבֵּל לְבֵתִי גָטָה, אִם רָצָה לְהַחְזִיר, לֹא יַחְזִיר. הָאוֹמֵר תָּן גֵּט זֶה לְאִשְׁתִּי בְּמָקוֹם פְּלוֹנִי, וַיִּתְּנוּ לָהּ בְּמָקוֹם אַחֵר, פָּסוּל. הֵרִי הִיא בְּמָקוֹם פְּלוֹנִי, וַיִּתְּנוּ לָהּ בְּמָקוֹם אַחֵר, כְּשֶׁר. הָאִשָּׁה שְׁאֵמְרָה הִתְקַבֵּל לִי גָטִי בְּמָקוֹם פְּלוֹנִי, וְקָבְלוּ לָהּ בְּמָקוֹם אַחֵר, פָּסוּל. רַבִּי אֶלְיעֶזֶר מְכַשֵּׁיר. הֵבֵא לִי **[יג]** גָטִי מְמָקוֹם פְּלוֹנִי וְהֵבִיאוּ לָהּ מְמָקוֹם אַחֵר, כְּשֶׁר:

פרק ו - משנה ד

הֵבֵא לִי גָטִי, אוֹכֶלֶת בַּתְרוּמָה עַד שְׁיִגִיעַ גֵּט לְיָדָהּ. הִתְקַבֵּל לִי גָטִי, אֲסוּרָה לְאָכֵל בַּתְרוּמָה מִיָּד **[יד]**. הִתְקַבֵּל לִי גָטִי בְּמָקוֹם פְּלוֹנִי, אוֹכֶלֶת בַּתְרוּמָה עַד שְׁיִגִיעַ גֵּט לְאוֹתוֹ מְקוֹם. רַבִּי אֶלְיעֶזֶר אוֹסֵר מִיָּד:

פרק ו - משנה ה

הָאוֹמֵר, כְּתָבוּ גֵט **[יז]** וַתְּנוּ לְאִשְׁתִּי, גְּרָשׁוּהָ, כְּתָבוּ אֶגְרָת וַתְּנוּ לָהּ, הֵרִי אֵלוּ יְכַתְּבוּ וַיִּתְּנוּ. פְּטְרוּהָ, פְּרִנְסוּהָ, עָשׂוּ לָהּ כְּנֻמֹּס, עָשׂוּ לָהּ כְּרֵאוּי, לֹא אָמַר כְּלוּם. בְּרֵאוּשׁוֹנָה הָיוּ אוֹמְרִים, הַיּוֹצֵא בְּקוֹלָר וְאָמַר, כְּתָבוּ גֵט לְאִשְׁתִּי, הֵרִי אֵלוּ יְכַתְּבוּ וַיִּתְּנוּ. חֲזְרוּ לוֹמְרֵי, אִף הַמְּפָרֵשׁ וְהַיּוֹצֵא בְּשִׁירָא. רַבִּי שְׁמַעוֹן שְׁזוּרִי אוֹמֵר, אִף הַמְּסַכֵּן:

פרק ו - משנה ו

מִי שֶׁהָיָה מְשַׁלֵּךְ לְבוֹר וְאָמַר, כָּל הַשּׁוֹמֵעַ אֶת קוֹלוֹ יְכַתֵּב גֵּט לְאִשְׁתּוֹ, הֵרִי אֵלוּ יְכַתְּבוּ וַיִּתְּנוּ. הַבְּרִיא שְׁאֵמַר, כְּתָבוּ גֵט לְאִשְׁתִּי, רָצָה לְשַׁחַק בָּהּ. מַעֲשֶׂה בְּבְרִיא אֶחָד שְׁאֵמַר, כְּתָבוּ גֵט לְאִשְׁתִּי, וְעָלָה לְרֵאשׁ הַגֵּג וַנִּפֵּל וַיִּמַּת. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל, אָמְרוּ חֲכָמִים, אִם מַעֲצָמוֹ **[כ]** נָפַל, הֵרִי זֶה גֵט. אִם

פרק ו - משנה ז

אמר לשנים, תנו גט לאשתי, או לשלשה, כתבו גט ותנו לאשתי, הרי אלו יכתבו ויתנו. אמר לשלשה, תנו גט לאשתי, הרי אלו יאמרו לאחרים ויכתבו, מפני שעשאן בית דין, דברי רבי מאיר. וזו הלכה העלה רבי חנינא איש אונו מבית האסורין, מקבל אני באומר לשלשה, תנו גט לאשתי, שיאמרו לאחרים ויכתבו, מפני שעשאן בית דין. אמר רבי יוסי **[כא]**, נומינו לשליח, אף אנו מקבלין, שאפלו אמר לבית דין הגדול **[כב]** שבירושלים, תנו גט לאשתי, שילמדו ויכתבו ויתנו. אמר לעשרה, כתבו גט לאשתי, אחד פותב ושנים חותמין. כלכם כתבו **[כג]**, אחד פותב וכלם חותמין. לפיכך, אם מת אחד מהן, הרי זה גט בטל:

פרק ז

פרק ז - משנה א

מי שאחזו קרדיקוס, ואמר, כתבו גט לאשתי, לא אמר כלום **[ב]**. אמר, כתבו גט לאשתי, ואחזו קרדיקוס, וחזר ואמר, אל תכתבו, אין דבריו האחרונים כלום. נשתתק **[ד]**, ואמרו לו נכתב גט לאשתך, והרפין בראשו, בודקין אותו שלשה פעמים, אם אמר על לאו לאו **[ה]** ועל הו הו, הרי אלו יכתבו:

פרק ז - משנה ב

אָמְרוּ לוֹ, נִכְתָּב גִּט לְאִשְׁתְּךָ, וְאָמַר לָהֶם כָּתְבוּ **[ו]**, אָמְרוּ לְסוֹפֵר וְכָתְבוּ, וְלִעֲדִים וְחֲתָמוּ, אָף עַל פִּי שְׂכֵתְבוּהוּ וְחֲתָמוּהוּ וְיִתְנוּהוּ לוֹ וְחִזְרוּ וְיִתְנוּ לָהּ, הֲרִי הִגִּט בָּטֵל, עַד שִׂיאֵמַר לְסוֹפֵר כָּתְבוּ וְלִעֲדִים חֲתָמוּ:

פרק ז - משנה ג

זֶה גִּטָּךְ אִם מֵתִי, זֶה גִּטָּךְ אִם מֵתִי מֵחֲלִי זֶה **[ח]**, זֶה גִּטָּךְ לְאַחֵר מֵיָתָה **[ט]**, לֹא אָמַר כָּלוּם **[י]**. מֵהִיּוֹם אִם מֵתִי **[יא]**, מֵעַכְשָׁיו אִם מֵתִי, הֲרִי זֶה גִּט. מֵהִיּוֹם וְלְאַחֵר מֵיָתָה, גִּט וְאִינוּ גִט. אִם מֵת, חוֹלְצָת וְלֹא מֵתִיבָּמֵת. זֶה גִּטָּךְ מֵהִיּוֹם אִם מֵתִי מֵחֲלִי זֶה, וְעַמֵּד וְהִלְךְ בְּשׁוּק וְחָלָה וּמָת, אוֹמְדִין אוֹתוֹ, אִם מִחֲמַת חֲלִי הִרְאִשׁוֹן מֵת, הֲרִי זֶה גִט. וְאִם לֹאוֹ, אִינוּ גִט:

פרק ז - משנה ד

לֹא תִתְיַחַד עִמּוֹ אֶלָּא בְּפָנֵי עֲדִים, אֶפְלוּ עֶבֶד, אֶפְלוּ שְׁפָחָה, חוּץ מִשְׁפָּחָתָה, מִפָּנֵי שְׁלֵבָה גִס בָּהּ בְּשִׁפְחָתָה. מָה הִיא בְּאוֹתָן הַיָּמִים. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, כְּאִשְׁתְּ אִישׁ לְכָל דְּבָרֶיהָ. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, מְגֵרְשֶׁת וְאִינָה מְגֵרְשֶׁת **[יג]**:

פרק ז - משנה ה

הֲרִי זֶה גִּטָּךְ עַל מְנַת שְׁתַּתְּנִי לִי מֵאֲתִים זֶז, הֲרִי זֶה מְגֵרְשֶׁת, וְתַתְּנוּ. עַל מְנַת שְׁתַּתְּנִי לִי מִכָּאן וְעַד שְׁלֹשִׁים יוֹם, אִם נִתְּנָה לוֹ בְּתוֹךְ שְׁלֹשִׁים יוֹם, מְגֵרְשֶׁת **[יד]**, וְאִם לֹאוֹ, אִינָה מְגֵרְשֶׁת. אָמַר רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל, מַעֲשֶׂה בְּצִדְדוֹן בְּאֶחָד שָׁאֵמַר לְאִשְׁתּוֹ, הֲרִי זֶה גִּטָּךְ עַל מְנַת שְׁתַּתְּנִי לִי אֶצְטְלִיתִי, וְאֶבְדָּה אֶצְטְלִיתוֹ, וְאָמְרוּ חֲכָמִים, תַּתְּנוּ לוֹ אֶת דְּמִיָּה:

פרק ז - משנה ו

הרי זה גטף על מנת שתשמישי את אבא, על מנת שתניקי את בני, כמה היא מניקתו, שתי שנים {טו}. רבי יהודה אומר, שמנה עשר חדש. מית הבן או שמת האב, הרי זה גט. הרי זה גטף על מנת שתשמישי את אבא שתי שנים, על מנת שתניקי את בני שתי שנים, מית הבן או שמת האב או שאמר האב אי אפשי שתשמישני, שלא בהקפדה, אינו גט. רבן שמעון בן גמליאל אומר, כזה גט. כלל אמר רבן שמעון בן גמליאל, כל עכבה שאינה הימנה, הרי זה גט:

פרק ז - משנה ז

הרי זה גטף אם לא באתי מכאן ועד שלשים יום, והיה הולף מיהודה לגליל, הגיע לאנטיפטרס וחזר, בטל תנאו. הרי זה גטף אם לא באתי מכאן עד שלשים יום, והיה הולף מגליל ליהודה, והגיע לכפר עותנאי וחזר, בטל תנאו {יח}. הרי זה גטף אם לא באתי מכאן עד שלשים יום, והיה הולף למדינת הים והגיע לעכו וחזר, בטל תנאו. הרי זה גטף כל זמן שאעבר מכנגד פניך שלשים יום, היה הולף ובא, הולף ובא, הואיל ולא נתחד עמה, הרי זה גט:

פרק ז - משנה ח

הרי זה גטף אם לא באתי מכאן ועד שנים עשר חדש, ומת בתוך שנים עשר חדש, אינו גט. הרי זה גטף מעכשיו {כא} אם לא באתי מכאן ועד שנים עשר חדש, ומת בתוך שנים עשר חדש, הרי זה גט {כב}:

פרק ז - משנה ט

אם לא באתי מכאן עד שנים עשר חדש כתבו ותנו גט לאשתי, כתבו גט בתוך שנים עשר חדש ונתנו לאחר שנים עשר חדש, אינו גט [כג]. כתבו ותנו גט לאשתי אם לא באתי מכאן ועד שנים עשר חדש, כתבו בתוך שנים עשר חדש ונתנו לאחר שנים עשר חדש, אינו גט. רבי יוסי אומר, כזה גט [כד]. כתבו לאחר שנים עשר חדש ונתנו לאחר שנים עשר חדש ומת, אם הגט קדם למיתה, הרי זה גט. ואם מיתה קדמה לגט, אינו גט [כה]. ואם אין ידוע, זו היא שאמרו [כו], מגרשת ואינה מגרשת [כז]:

פרק ח

פרק ח - משנה א

הזרק גט לאשתו והיא בתוך ביתה [א] או בתוך חצר, הרי זו מגרשת. זרקו לה בתוך ביתו או בתוך חצרו, אפלו הוא [ד] עמה במטה, אינה מגרשת. לתוך חיקה או לתוך קלתה, הרי זו מגרשת:

פרק ח - משנה ב

אמר לה, כנסי שטר חוב זה, או שמצאתו מאחוריו, קוראה והרי הוא גטה, אינו גט [ו], עד שיאמר [ז] לה, הא גטך [ח]. נתן בידה והיא ישנה [ט], נעורה, קוראה והרי הוא גטה, אינו גט, עד שיאמר לה הא זה גטך [י]. היתה עומדת ברשות הרבים וזרקו לה, קרוב לה, מגרשת. קרוב לו, אינה מגרשת. מחצה על מחצה, מגרשת ואינה מגרשת:

פרק ח - משנה ג

וְכֹן לְעֵינֵי קְדוּשָׁיו **[יד]**. וְכֹן לְעֵינֵי הַחוּב. אָמַר לוֹ בַּעַל חוּבוֹ, זָרֵק לִי חוּבִי, וְזָרְקוּ לוֹ, קְרוֹב לַמְלוּהָ, זָכָה הַלְוָה. קְרוֹב לַלְוָה, הַלְוָה חָיִב. מִחֻצָּה עַל מִחֻצָּה, שְׁנֵיהֶם יִחַלְקוּ. הִיָּתָה עוֹמֶדֶת עַל רֹאשׁ הַגֶּג **[יז]** וְזָרְקוּ לָהּ, כִּיֹּן שְׁהִגִיעַ לְאֹוִיר הַגֶּג, הָרִי זֹ מְגֵרֶשֶׁת. הוּא מְלַמְעֵלָה וְהִיא מְלַמְטָה וְזָרְקוּ לָהּ, כִּיֹּן שְׁיָצָא מֵרְשׁוֹת הַגֶּג, נִמְחַק **[יט]** אוֹ נִשְׂרָף **[כ]**, הָרִי זֹ מְגֵרֶשֶׁת:

פרק ח - משנה ד

בֵּית שְׂמַאי אוֹמְרִים, פּוֹטֵר אָדָם אֶת אִשְׁתּוֹ בְּגִט יָשׁוּן. וּבֵית הַלֵּל אוֹסְרִין. וְאִיזְהוּ גִט יָשׁוּן, כֹּל שְׁנַת־יַחַד עִמָּה אַחַר שְׁכַתְבוּ לָהּ **[כב]**:

פרק ח - משנה ה

כָּתַב לְשׁוּם מַלְכוּת שְׂאִינָה הוֹגֵגֶת, לְשׁוּם מַלְכוּת מְדִי **[כג]**, לְשׁוּם מַלְכוּת יָוֹן, לְבַנְיָן הַבֵּית **[כה]**, לְחֶרֶבֶן הַבֵּית **[כו]**, הָיָה בַּמְזָרְח **[כז]** וְכָתַב בַּמַּעְרָב, בַּמַּעְרָב וְכָתַב בַּמְזָרְח, תִּצָּא מְזָה וּמְזָה, וְצָרִיכָה גִט מְזָה וּמְזָה, וְאִין לָהּ לֹא כְתֻבָּה וְלֹא פְרוֹת וְלֹא מְזוֹנוֹת וְלֹא בְלָאוֹת, לֹא עַל זֶה וְלֹא עַל זֶה. אִם נָטְלָה מְזָה וּמְזָה, תַּחֲזִיר. וְהוֹלֵד מִמְזָר מְזָה וּמְזָה. וְלֹא זֶה וְזֶה מִטְמְאִין לָהּ, וְלֹא זֶה וְזֶה זָכָאִין לֹא בַּמְצִיאָתָה וְלֹא בַּמַּעֲשֵׂה יָדֶיהָ וְלֹא בַּהֲפֶרֶת נְדָרֶיהָ. הִיָּתָה בֵּת יִשְׂרָאֵל, נִפְסָלֶת מִן הַכְּהֻנָּה. בֵּת לֹוִי, מִן הַמַּעֲשֵׂר. בֵּת כֹּהֵן, מִן הַתְּרוּמָה. וְאִין יוֹרְשָׁיו שֶׁל זֶה וְיוֹרְשָׁיו שֶׁל זֶה יוֹרְשִׁין כְּתֻבָּתָהּ. וְאִם מֵתוּ, אַחִיו שֶׁל זֶה וְאַחִיו שֶׁל זֶה חוֹלְצִין וְלֹא מִיבְמִין. שְׁנָה **[ל]** שָׁמוּ וּשְׁמָהּ, שֵׁם עִירוֹ וְשֵׁם עִירָהּ, תִּצָּא מְזָה וּמְזָה, וְכֹל הַדְּרָכִים הָאֵלוֹ בָּהּ:

פרק ח - משנה ו

כָּל הָעֲרִיּוֹת שֶׁאָמְרוּ צְרוּתֵיהֶן מִתְרוֹת, הִלְכוּ הַצְרוֹת הָאֵלוּ וְנִשְׂאוּ וְנִמְצְאוּ אֵלוּ אֵילוֹנֵיֹת, תִּצַּא מִזֶּה וּמִזֶּה, וְכָל הַדְּרָכִים הָאֵלוּ בָּהּ:

פרק ח - משנה ז

הַכּוֹנֵס **{לב}** אֶת יְבִמְתּוֹ וְהִלְכָה צָרְתָּהּ וְנִשְׂאתָ לְאַחַר וְנִמְצְאָה זֹאת שֶׁהִיא אֵילוֹנֵיֹת, תִּצַּא מִזֶּה וּמִזֶּה וְכָל הַדְּרָכִים הָאֵלוּ בָּהּ:

פרק ח - משנה ח

כָּתַב סוֹפֵר גֵּט לְאִישׁ וְשׁוֹבֵר לְאִשָּׁה, וְטָעָה וְנָתַן גֵּט לְאִשָּׁה וְשׁוֹבֵר לְאִישׁ, וְנָתַנוּ זֶה לְזֶה, וְלְאַחַר זְמַן הָרִי הִגִּיט יוֹצֵא מִיַּד הָאִישׁ, וְשׁוֹבֵר מִיַּד הָאִשָּׁה, תִּצַּא מִזֶּה וּמִזֶּה, וְכָל הַדְּרָכִים הָאֵלוּ בָּהּ. רַבִּי אֶלְיעֶזֶר אוֹמֵר, אִם לְאַלְתֵּר יָצָא, אֵין זֶה גֵּט. אִם לְאַחַר זְמַן יָצָא, הָרִי זֶה גֵּט. לֹא כָּל הַיִּמְנוֹ מִן הָרֵאשׁוֹן לְאַבְדַּ זְכוּתוֹ שֶׁל שָׂנִי. כָּתַב לְגֵרֶשׁ אֶת אִשְׁתּוֹ וְנִמְלַךְ, בֵּית שְׂמַאי אוֹמְרִים, פְּסָלָה **{לד}** מִן הַכְּהֻנָּה. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים, אִף עַל פִּי שֶׁנָּתַנוּ לָהּ עַל תְּנַאי וְלֹא נַעֲשֶׂה הַתְּנַאי, לֹא פְּסָלָה מִן הַכְּהֻנָּה:

פרק ח - משנה ט

הַמְּגֵרֶשׁ אֶת אִשְׁתּוֹ וְלָנָה עָמוּ בְּפִנְדָּקִי, בֵּית שְׂמַאי אוֹמְרִים, אֵינָה צָרִיכָה הַיִּמְנוֹ גֵּט שָׂנִי. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים, צָרִיכָה הַיִּמְנוֹ גֵּט שָׂנִי. אֵימְתִי, בְּזְמַן שֶׁנִּתְּגַרְשָׁה מִן הַנְּשׂוּאִין. וּמוֹדִים בְּנִתְּגַרְשָׁה מִן הָאֲרוּסִין שֶׁאֵינָה צָרִיכָה הַיִּמְנוֹ גֵּט שָׂנִי, מִפְּנֵי שֶׁאֵין לָבוּ גֵּס בָּהּ. כְּנֶסֶה בְּגֵט קֶרַח, תִּצַּא מִזֶּה וּמִזֶּה, וְכָל הַדְּרָכִים הָאֵלוּ בָּהּ:

פרק ח - משנה י

גַּט קִרְחַת, הַכֹּל מִשְׁלִימִין **{לו}** עָלָיו, דְּבָרֵי בֶן נָנֶס. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, אֵין מִשְׁלִימִין עָלָיו אֶלָּא קְרוּבִים הָרְאוּיִין לְהַעֲיִד בְּמָקוֹם אַחֵר. וְאִיזְהוּ גַּט קִרְחַת. כָּל שְׂקֻשְׁרֵי מְרַבִּין מַעֲדִיו:

פרק ט

פרק ט - משנה א

הַמְּגַרֵּשׁ אֶת אִשְׁתּוֹ וְאָמַר לָהּ **{א}**, הֲרִי אֶתְּ מִתְּרַת לְכָל אָדָם אֶלָּא לְפְלוּנִי, רַבִּי אֶלְיעֶזֶר מִתִּיר, וְחֻכְמִים אוֹסְרִין. פִּיצַד יַעֲשֶׂה. יִטְלֶנּוּ **{ג}** הַיִּמְנָה וְיִחְזֹר וְיִתְנַנּוּ לָהּ וְיֹאמֵר לָהּ הֲרִי אֶתְּ מִתְּרַת לְכָל אָדָם. וְאִם פְּתָבוּ בְּתוֹכוֹ, אֶף עַל פִּי שְׁחֹזֵר וּמְחַקוֹ, פְּסוּל **{ד}**:

פרק ט - משנה ב

הֲרִי אֶתְּ מִתְּרַת לְכָל אָדָם אֶלָּא לְאֶבְיָא וְלְאֶבִּיָּהּ, לְאֶחָי וְלְאֶחִידָהּ, לְעֶבֶד וְלְנִכְרִי **{ה}**, וְלְכָל מִי **{ו}** שָׂאִין לָהּ עָלָיו קְדוּשָׁין, כְּשֶׁר **{ז}**. הֲרִי אֶתְּ מִתְּרַת לְכָל אָדָם, אֶלָּא אֶלְמָנָה לְכַהֵן גָּדוֹל **{ח}**, גְּרוּשָׁה וְחִלּוּצָה לְכַהֵן הַדְּיוּט, מִמְּזֻרַת וּנְתִינָה לְיִשְׂרָאֵל, בֵּית יִשְׂרָאֵל לְמִמְזֹר וּלְנִתּוֹן, וְלְכָל מִי **{ט}** שָׁיֵשׁ לָהּ עָלָיו קְדוּשָׁין **{י}** אֶפְלוּ בְּעֶבְרָה, פְּסוּל:

פרק ט - משנה ג

גופו של גט, הרי את מתרת לכל אדם. רבי יהודה אומר, ודין דיהוי ליכי מנאי ספר תרוכין ואגרת שבוקין וגט פטורין, למהד להתנסבא לכל גבר דתצבין. גופו של גט שחרור, הרי את בת חורין **{יב}**, הרי את לעצמך:

פרק ט - משנה ד

שלשה **{יג}** גטין פסולין, ואם נשאת, הולד כשר **{יד}**. כתב בכתיב ידו ואין עליו עדים **{טו}**, יש עליו עדים ואין בו זמן, יש בו זמן ואין בו אלא עד אחד **{טז}**, הרי אלו שלשה **{יז}** גטין פסולין. ואם נשאת, הולד כשר. רבי אלעזר אומר, אף על פי שאין עליו עדים **{יח}** אלא שנתנו לה בפני עדים, כשר וגובה **{יט}** מנכסים משעבדים, שאין העדים חותמין על הגט אלא מפני תקון העולם:

פרק ט - משנה ה

שנים ששלחו שני גטין שוין ונתערבו, נותן שניהם לזו **{כ}** ושניהם לזו. לפיכך, אבד אחד מהן, הרי השני בטל. חמשה שכתבו כלל בתוך הגט, איש פלוני מגרש פלונית ופלוני פלונית, והעדים מלמטה, כלן כשרין, וינתן לכל אחת ואחת. הנה כתוב טפס לכל אחת ואחת, והעדים מלמטה, את שהעדים נקרין עמו **{כד}**, כשר:

פרק ט - משנה ו

שני גטין שכתבו זה בצד זה ושנים עדים עברים באים מתחת זה לתחת זה ושנים עדים יונים באים מתחת זה לתחת זה, את שהעדים הראשונים

נקראין עמו, כָּשֶׁר {כז}. עד אֶחָד עֲבָרֵי וְעַד אֶחָד יוֹנֵי, עד אֶחָד עֲבָרֵי וְעַד אֶחָד יוֹנֵי בָּאֵין מִתַּחַת זֶה לְתַחַת זֶה, שְׁנִיחָן פְּסוּלִין:

פרק ט - משנה ז

שֵׁיר מְקַצֵּת הֶגֶט וּכְתָבוּ בְדֹף הַשְּׁנִי, וְהֵעֲדִים מְלֻמָּטָה, כָּשֶׁר {ל}. חֲתַמוּ עֲדִים בְּרֹאשׁ הַדֹּף, מִן הַצֵּד, אוֹ מֵאַחֲרָיו בְּגֵט פְּשׁוּט, פְּסוּל. הַקִּיף {לא} רֹאשׁוֹ שֶׁל זֶה בְּצַד רֹאשׁוֹ שֶׁל זֶה, וְהֵעֲדִים בְּאֲמָצֵעַ, שְׁנִיחָם פְּסוּלִין. סוּפוֹ שֶׁל זֶה בְּצַד סוּפוֹ שֶׁל זֶה, וְהֵעֲדִים בְּאֲמָצֵעַ, אֶת שְׁהֵעֲדִים נִקְרִין עֲמוֹ, כָּשֶׁר. רֹאשׁוֹ שֶׁל זֶה בְּצַד סוּפוֹ שֶׁל זֶה, וְהֵעֲדִים בְּאֲמָצֵעַ, אֶת שְׁהֵעֲדִים נִקְרִין בְּסוּפוֹ, כָּשֶׁר:

פרק ט - משנה ח

גֵּט שֶׁכָּתְבוּ עֲבָרִית וְעֲדִיו יוֹנִית {לג}, יוֹנִית וְעֲדִיו עֲבָרִית, עד אֶחָד עֲבָרֵי וְעַד אֶחָד יוֹנֵי, כָּתַב סוּפֵר וְעַד, כָּשֶׁר. אִישׁ פְּלוֹנִי עַד, כָּשֶׁר. בֶּן אִישׁ פְּלוֹנִי עַד, כָּשֶׁר. אִישׁ פְּלוֹנִי בֶּן אִישׁ פְּלוֹנִי, וְלֹא כָתַב עַד, כָּשֶׁר. וְכֵן הֵיוּ נִקְיֵי הַדַּעַת שְׁבִירוֹשָׁלַיִם עוֹשִׂין. כָּתַב חֲנִיכְתּוֹ וְחֲנִיכְתָּהּ, כָּשֶׁר. גֵּט מְעֻשָּׂה, בְּיִשְׂרָאֵל, כָּשֶׁר. וּבְגוּיִם, פְּסוּל. וּבְגוּיִם, חוֹבְטִין {לח} אוֹתוֹ וְאוֹמְרִים לוֹ עֲשֵׂה מַה שְׁיִשְׂרָאֵל אוֹמְרִים לָךְ, וְכָשֶׁר:

פרק ט - משנה ט

יָצָא שָׁמָּה בְּעִיר מְקַדְשֵׁת, הָרִי זֶה מְקַדְשֵׁת. מְגֻרְשֵׁת, הָרִי זֶה מְגֻרְשֵׁת. וּבִלְבַד שְׁלֹא יִהְיֶה שָׁם אֲמִתְלָא {מ}. אִיזוֹ הִיא אֲמִתְלָא. גֵּרֵשׁ אִישׁ פְּלוֹנִי אֶת אִשְׁתּוֹ עַל תְּנַאי {מא}, זָרַק לָהּ קְדוּשָׁתָהּ, סָפַק קְרוֹב לָהּ סָפַק קְרוֹב לוֹ, זֶה הִיא {מב} אֲמִתְלָא:

בית שמאי אומרים, לא יגרש אדם את אשתו אלא אם כן מצא בה דבר
ערוה, שנאמר (דברים כד), כי מצא בה ערות דבר. ובית הלל אומרים, אפלו
הקדיחה תבשילו, שנאמר (שם), כי מצא בה ערות דבר. רבי עקיבא אומר,
אפלו מצא אחרת נאה הימנה, שנאמר (שם), והיה אם לא תמצא חן
בעיניו: